

Paulus' bekering

Periodethema: Paulus en zijn eerste zendingsreis
Handelingen 9:1-19a

a. Saulus' bekering (Hand. 9:1-9)

UITLEG VAN DE TEKST

Vers 1-2

Saulus' ijver om de christelijke gemeente uit te wisen is nog niet gestild. Het werk waarvan melding wordt gemaakt in Handelingen 8:3 wil hij voortzetten. Verschillende gelovigen zijn Jeruzalem ontvlucht en hebben zich in andere plaatsen, waaronder Damascus, gevestigd. In Damascus was een grote Joodse gemeenschap met meerdere synagogen. De bedoeling van Saulus is om de afvallige Joden uit Damascus over te brengen naar Jeruzalem om ze daar volgens de Joodse wet te kunnen straffen. Echter, zonder hulp van de leiders van de synagogen kan Saulus geen arrestaties verrichten. Daarom vraagt hij om een brief van de Hogepriester om deze leiders te overtuigen om met hem mee te werken. De gelovigen duiden zich aan met de Weg om aan te geven dat ze geen sekte zijn, maar dat hun geloof en levenswijze de enige juiste binnen het Jodendom is.

Vers 3-4

De wijze van vertellen door Lukas heeft iets dramatisch in zich; de lezer verwacht een herhaling van de gebeurtenissen in Jeruzalem. De Heere grijpt echter vlak voor Damascus in. Het licht dat Saulus' omschijnt, is een binnendringen van Gods hemelse en heerlijke werkelijkheid op aarde; vergelijkbaar met de gebeurtenis in Lukas 2:9. Dit Goddelijk ingrijpen breekt Saulus macht. Hij valt op de grond en hoort een stem. Het is de stem van Christus die door Zijn woord ingrijpt in Saulus' leven en er een nieuwe richting aan geeft. Hij wordt aangesproken met zijn Joodse naam die herhaald wordt, zoals het ook in het Oude Testament gebeurde bij de roe-

ping van profeten. Na deze aanspraak klinkt een verwijt. Door de volgelingen van Christus te vervolgen, vervolgt hij de Heere zelf.

Vers 5-6

Saulus is in verwarring door dit plotselinge ingrijpen. Hij heeft een besef van een hemels ingrijpen, maar weet niet goed wat dit betekent en nog minder Wie er spreekt. Het antwoord volgt onmiddellijk. Het is de Heere Jezus Zelf die ingrijpt en hem bestraft. De vervolger Saulus is een beklagde geworden. Het gaat tussen Christus en Saulus; Ik tegenover u. Het oorspronkelijke plan is hem uit handen geslagen. Hij meende te weten wat Gods wil was, nu weet hij het niet meer. Zijn vraag aan de Heere laat zien dat hij van vervolger en hater nu een gelovige van de Heere Jezus is geworden. Hij vraagt de Heere Jezus wat hij nu moet gaan doen. Hij krijgt de opdracht om naar de stad te gaan en daar te wachten op nadere instructies.

Vers 7-9

Wat er gebeurde, heeft echt plaatsgevonden; zijn reisgenoten waren er getuige van. Het blijkt dat dit leidde tot een totale ommekeer. De tijdelijke blindheid is geen straf, maar een bewijs van Saulus totale afhankelijkheid. Saulus was een geduchte vervolger van de gelovigen. Nu zien we hem als een boetvaardige zondaar die tijdens zijn blindheid niet eet en drinkt.

TER OVERWEGING

Vanuit dit gedeelte kunnen verschillende zaken worden uitgediept:

1. Saulus ziet zichzelf als een streng gelovig mens. Zijn geloof bestaat uit wat hij zelf doet, daar-

mee denkt hij voor God aangenaam te zijn. Later schrijft Saulus daar ook over. In Filip. 3 zegt hij: 'besneden ten achtste dage, uit het geslacht van Israël, van de stam van Benjamin, een Hebreër uit de Hebreëën, naar de wet een Fari-zeeër. Naar de ijver een vervolger der Gemeente; naar de rechtvaardigheid, die in de wet is, zijnde onberispelijk.' God laat hem echter zien dat daarin zijn behoud niet ligt. Het behoud ligt buiten hem in de Heere Jezus Christus. Saulus leert dan ook zeggen: 'maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht' (Filip 3:7).

Vraag aan de kinderen op welke manier wij vaak proberen aangenaam te zijn voor God. Wij moeten leren daar een streep doorheen te zetten. Saulus noemt dat wat van hem is vuilnis. We moeten alles ondergeschikt maken aan de kennis van Christus.

2. De Heere Jezus maakt Zich als de opgestane Levensvorst aan Saulus bekend. De Heere Jezus verschijnt aan hem in Zijn opstandingslichaam. Die bekendmaking is zodanig dat Saulus zich in de rij van getuigen van de opstanding kan zetten. Hij wordt een getuige van Christus. In 1 Kor. 15:8 zegt Saulus: 'en ten laatste van allen is Hij ook van mij, als van een ontijdig geborene, gezien. Want ik ben de minste van de apostelen, die niet waardig ben een apostel genaamd te worden, daarom dat ik de Gemeente Gods vervolgd heb.'

b. Ananias naar Saulus gezonden (Hand. 9:10-19)

Vers 10-12

De Heere schakelt een zekere Ananias in. Uit het antwoord blijkt dat hij de Heere kent. Ananias krijgt via een visioen de specifieke opdracht om Saulus op te zoeken. Ook krijgt hij te horen dat Saulus door de Heere op de hoogte is gebracht van zijn komst. Ook weet Saulus dat hij dan weer zal kunnen zien.

Vers 13-14

Ananias maakt bezwaar. Hij kent Saulus uit de verhalen van hen die Jeruzalem zijn ontvlucht als een vervolger van de gemeente. Het gerucht van zijn komst is de stad al binnen gekomen. De gemeente verwachtte hem al met alle gevolgen van dien.

Vers 15-16

Het antwoord van de Heere is via Ananias gericht tot de hele gemeente. Deze Saulus wordt in het Grieks een kruik genoemd (SV: vat, HSV: instrument). Het beeld hier is van iemand die een kruik uit zijn voorraadkamer haalt om iets te vervoeren.

Zoals een kruik gebruikt wordt door een eigenaar om water op een andere plek te brengen, zo zal Saulus gebruikt worden om het Evangelie op allerlei plekken te brengen. Dat Evangelie heeft een adres; het zal komen bij heidenvolken, wordt gesproken voor koningen en tot zijn eigen Joodse volk. Het evangelie heeft ook een spits: het verkondigen van 'Mijn Naam'. En dat zal geen zegentocht worden, maar dat zal van deze Saulus het uiterste vergen; hij zal moeten lijden voor die Naam.

Vers 17

Ananias gehoorzaamt de Heere en gaat naar Saulus toe. Hij voert de opdracht nauwkeurig uit en gelooft de Heere op Zijn Woord. Hij accepteert Saulus door hem broeder te noemen. Saulus hoeft niet te vertellen wat er gebeurd is onderweg, dat vertelt Ananias hem wel. Ook vertelt Ananias waarom hem dit moest overkomen. Saulus zou weer ziende worden en vervuld worden met de Heilige Geest. Het gezichtsvermogen zou hij terugkrijgen en zijn geestelijk blinde ogen zullen ook gaan zien.

Vers 18-19a

Meteen gebeurt het, hij kan weer zien. Niet door een langzaam genezingsproces, maar direct. Hij wordt door de doop opgenomen in de christelijke gemeente. Dan is er ook weer tijd voor de gewone dagelijkse dingen, zoals eten en drinken.

TER OVERWEGING

1. Alles wat wij bidden noemen, hoeft nog niet echt bidden te zijn. Als wij onszelf niet als zondaar in de hand van de Heere leren leggen, is ons gebed hol en leeg. Daaruit blijkt dat we bidden moeten leren net als de discipelen en net als Saulus hier. Anders zeggen we wat, terwijl ons hart er niet bij betrokken is. Saulus, die vaak gebeden heeft, bidt pas echt als hij ziet Wie de Heere Jezus is en als hij ontdekt wat hij Hem heeft aangedaan.
2. God gebruikt mensen soms ongedacht en onverwacht. Het is goed om vanuit dit gedeelte te wijzen op de taak die Ananias krijgt ten opzichte van Saulus. Zo kan de Heere ons gebruiken in Zijn dienst. Onze vooroordelen moeten dan nog wel eens wegvallen. Hij brengt ons wel eens bij mensen die wij niet uit zouden kiezen om het Evangelie te brengen. Ook hierin moeten we alles aan de Heere over leren laten en volgen zonder vragen.
3. De bekering van Saulus is een heel bijzondere. Niet iedereen wordt op deze wijze bekeerd. De Heere werkt gewoonlijk door Zijn Woord. Toch zitten er overeenkomsten tussen alle bekeringen. Vanuit onszelf zoeken wij de Heere niet en Zijn we afhankelijk van Gods genade. Door genade leert een mens zijn zonde te belijden en leert hij alles van de Heere Jezus te verwachten.

4. Saulus wordt opgeroepen om het Evangelie door te geven. Op verschillende zendingsreizen zal hij mensen in aanraking brengen met de boodschap van Jezus Christus. Door zijn werk komen vele heidenen tot geloof. Saulus brengt ook aan koningen en stadhouders de boodschap van Gods genade. Toch begint Saulus waar mogelijk met het brengen van de boodschap aan de Joden. De Bijbelse volgorde is: 'eerst de Jood en dan de Griek.'
5. De dood is een teken van de afwassing van de zonden. Voor Saulus geldt dat in het bijzonder, omdat hij tot geloof gekomen is voordat hij werd gedoopt. Saulus schrijft daar later over in Titus 3:5-6: 'Hij heeft ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes; Denwelken Hij over ons rijke-

lijk heeft uitgegoten door Jezus Christus, onzen Zaligmaker.' Wij mogen de doop als pleitgrond gebruiken, biddend of de Heere ook onze zonden afwast en wij ook mogen leven van de rijkdom van Zijn genade. Dan gebeurt wat de dood uitbeeldt.

GELOOFSLEER – BEKERING

Paulus komt in deze geschiedenis tot bekering. Vraag 88 uit de Catechismus laat heel mooi zien wat bekering is. Bekering bestaat uit twee delen. Het eerste is dat de oude, zondige mens sterft. Het tweede is dat de nieuwe mens opstaat. Als je gelooft in de Heere Jezus, ben je met Hem aan het kruis gestorven. Je zondige leven is dan aan het kruis geweest, je leert de zonden te haten en er van weg te vluchten. En net zoals Jezus opstond uit de dood, sta ook jij op in een nieuw leven. Dat is een leven dat naar God vraagt en heilig is.

